

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1048/90

af 25. april 1990

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af farvefjernsynsmodtagere med lille billedskærm med oprindelse i Republikken Korea og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (⁽¹⁾), særlig artikel 12,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 3232/89 (⁽²⁾) en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af farvefjernsynsmodtagere med lille billedskærm (i det følgende benævnt TVLB), med oprindelse i Republikken Korea og henhørende under KN-kode 8528 10 71. Gyldighedsperioden for tolden blev forlænget med højst to måneder ved Rådets forordning (EØF) nr. 374/90 (⁽³⁾).

B. Efterfølgende procedure

- (2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold anmodede alle de eksportører, der er angivet med navns nævnelse i forordning (EØF) nr. 3232/89, såvel som repræsentanterne for klagerne om at blive hørt af Kommissionen, hvilket blev imødekommet. De fremlagde også skriftlige redegørelser for deres synspunkter vedrørende afgørelsen.
- (3) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse. Til dette formål blev der aflagt kontrolbesøg hos:

Importører i Fællesskabet

— Schneider Rundfunkwerke AG, Türkheim,
Forbundsrepublikken Tyskland

— Yoko International BV, Halfweg, Nederlandene.

- (4) Efter ønske blev parterne underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at anbefale indførelse af en endelig told og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af en midlertidig told. De fik også en tidsfrist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til resultaterne af disse møder. Der blev taget hensyn til deres mundtlige og skriftlige bemærkninger, og Kommissionen ændrede i fornødent omfang sine konklusioner under hensyn hertil.

- (5) På grund af en meget kompliceret procedure, især med hensyn til grundig efterprøvning af den store mængde data og de mange argumenter, kunne undersøgelsen ikke afsluttes inden for den tidsfrist, der er fastsat i artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

C. Samme vare, den omhandlede vare, den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet

- (6) I den foreløbige afgørelse (betragtning 7, 8 og 9 i forordning (EØF) nr. 3232/89) konstaterede Kommissionen, at alle TVLB, der fremstilles i Fællesskabet, er samme vare som de TVLB, der eksporteres fra Korea. Kommissionen angav i sin afgørelse, hvad den anså for at være de væsentligste karakteristika for TVLB-sektoren på markedet for farvefjernsyn i Fællesskabet. Kommissionen anførte ligeledes de vigtigste karakteristika, på grundlag af hvilke den havde foretaget sammenligningen af modeller fremstillet henholdsvis i Korea og Fællesskabet, og forklarede, at en højere kategori af TVLB, der fremstilles i Fællesskabet, blev undtaget fra sammenligningen — men ikke fra definitionen af »samme vare« — for at sikre en generel overensstemmelse mellem karakteristika for de modeller, der skal sammenlignes, og for at undgå muligheden for vildledende resultater.

- (7) Kommissionen medtog også alle farvefjernsynsmodtagere med billedskærm af diagonalmål på 42 cm (16 tommer) og derunder, hvilket der efter indførelsen af den midlertidige told blev gjort indsigelse imod af en gruppe eksportører, som ikke tidligere havde givet sig til kende over for Kommissionen, og som nu anmodede om, at farvefjernsyns-

(⁽¹⁾) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

(⁽²⁾) EFT nr. L 314 af 28. 10. 1989, s. 1.

(⁽³⁾) EFT nr. L 41 af 15. 2. 1990, s. 1.

modtagere med billedskærm på 6 tommer ikke blev medtaget i proceduren. Lignende krav blev fremsat af en af de eksportører, der havde deltaget i undersøgelsen lige fra procedurens begyndelse. I dette tilfælde anmodede den pågældende producent/eksportør, der tilsyneladende ikke havde solgt farvefjernsyn med billedskærm på under 14 tommer (37 cm) på hjemmemarkedet eller i Fællesskabet, først om, at TVLB med billedskærm på 10 tommer (25,4 cm) og derunder blev undtaget fra proceduren, og ændrede senere sit krav, så det nu kun omfatter apparater med billedskærm på 6 tommer (ca. 15 cm) og derunder. Modeller med billedskærm på 6 tommer sælges almindeligvis også med en billedskærm på 5,5 tommer eller 5 tommer.

- (8) Parterne baserede deres krav om undtagelse på forskelle af fysisk art, på en række forskelle mellem de brugere, som apparater med billedskærme på 6 tommer og med større skærme er bestemt for, samt på flere punkter af formel karakter. Kommissionen er enig i, at TVLB med 6 tommers skærme er meget mindre og lettere og derfor meget nemmere at bære end apparater med 14 og 16 tommers skærme, der — som nævnt i betragtning 35, tredje afsnit, i forordning nr. 3232/89 — er de mest repræsentative modelstørrelser. Kommissionen finder, at det vil være rigtigt at sondre mellem apparater med 6 tommers skærme og apparater med større skærme på grund af forskellene i størrelse og vægt og på grund af de tekniske karakteristika, som gør det lettere at anvende de fleste 6 tommers modeller med flere forskellige former for batterier. Desuden anvendes apparater med 6 tommers skærme i almindelighed med afbrydelser eller i tidsrum af kort varighed og ofte udendørs. Disse modeller har noget specielle markedsposition kan belyses ved det forhold, at der i undersøgelsesperioden ikke kunne konstateres nogen betydelig prisforskel mellem apparaterne med 6 tommers skærme og de større apparater med 14 og 16 tommers skærme. I mangel af sådanne prisforskelle er brugerens beslutning om at købe det lille apparat helt klart betinget af fundamentalt forskellige anvendelsesformål.

Under disse omstændigheder konkluderer Kommissionen, at apparater med billedskærm af diagonal mål 6 tommer og derunder bør udelukkes fra proceduren.

Rådet bekræfter ovennævnte konklusioner ud over de afgørelser, der er anført i betragtning 7, 8, 9, 34 (hvis indhold ikke har været genstand for bemærkninger fra de berørte parter) og 35 i forordning (EØF) nr. 3232/89.

D. Dumping

i) Normal værdi

- (9) Med henblik på en endelig afgørelse blev den normale værdi almindeligvis fastlagt efter samme metoder som ved den foreløbige fastsættelse af dumping under hensyn til de nye kendsgerninger og argumenter, som parterne fremsatte.
- (10) Som forklaret i betragtning 11 i forordning (EØF) nr. 3232/89 blev det i forbindelse med den foreløbige afgørelse ikke tilladt, at en form for rabat, som de koreanske producenter indrømmer deres hjemmemarkeds kunder i forhold til disse kunders videre salg til de endelige brugere på afbetalingsvilkår, blev fratrukket hjemmemarkedspriserne ved fastsættelsen af den normale værdi. Det blev fastslået, at denne »rabat ved afbetalingssalg«, som i et selskab benævntes »PSP« (promoting strategic products) rabat, anvendes generelt i sektoren for elektroniske forbrugsgoder i Korea, selv om ikke alle eksportørerne krævede, at den blev fratrukket. De pågældende eksportører har i vidt omfang reageret på Kommissionens foreløbige afgørelse. Deres reaktioner er koncentreret om saglige betragtninger vedrørende indrømmelse af rabat ved salg på afbetalingsvilkår og lovmæssige argumenter for, hvorvidt en sådan rabat kan anses for at have direkte tilknytning til eksportørernes salg på det koreanske marked.

Som tidligere anført i forordning (EØF) nr. 3232/89 er det Kommissionens opfattelse, at der ikke er nogen tvivl med hensyn til de pågældende kendsgerninger. Den accepterer, at rabatterne indgår i kontrakter mellem eksportørerne/producenterne og deres kunder, og at de har været anvendt over en længere periode. Den accepterer også — efter gennemgang af eksportørernes argumenter — at rabatten faktisk betyder en nedsættelse af prisen for eksportørens kunde, selv om betaling af rabatten er betinget af, at denne kunde sælger varen til en endelig bruger på afbetalingsvilkår, og at rabatten derfor må anses for at have direkte tilknytning til den pågældende pris som en form for opsat rabat. Kommissionen konkluderer derfor, at den pågældende rabat bør fratrækkes eksportørens bruttosalgspris på hjemmemarkedet ved fastsættelsen af den normale værdi.

Rådet bekræfter dette synspunkt.

- (11) I tilfælde, hvor de koreanske producenter eksporterede TVLB til Fællesskabet på OEM (Original Equipment Manufacturer)-basis, beregnede Kommissionen den normale værdi for sammenligning med sådanne eksportpriser og fastsatte den

beregnete værdi på grundlag af produktionsomkostningerne og en fortjenstmargen nedsat til 5 % som forklaret i betragtning 10, 13, 14 og 15 i forordning (EØF) nr. 3232/89.

En koreansk producent, som oprindeligt foreslog den nedsatte fortjenstmargen på 5 % som rimelig til formålet, hævdede imidlertid, at der med Kommissionens metode ikke i tilstrækkelig grad blev taget hensyn til de øvrige forskelle mellem salg på OEM-basis og salg under eget varemærke, selv om det anvendte tal for fortjeneste var lavere end den samlede fortjeneste på salg af TVLB på hjemmemarkedet for nogen af de tre koreanske producenter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Det hævdedes specielt, at der med Kommissionens metode ikke blev taget hensyn til forskelle i omkostninger ved de forskellige typer af salg, især i forbindelse med reklame- og finansieringsomkostninger. Det blev nævnt, at disse omkostninger indgik i de beregnede normale værdier, som Kommissionen anvendte, men at producenterne ikke ville have haft sådanne omkostninger, hvis der havde været tale om salg på OEM-basis på det koreanske marked.

Da der ikke finder OEM-salg sted i Korea, mener Kommissionen, at der ikke er nogen rimelig grund til at påstå, at sådanne forskelle eksisterer, eller at fastlægge størrelsen af disse. Af de foreliggende beviser for salg af koreanske varer på OEM-basis i Fællesskabet fremgår det, at priser og fortjeneste ved sådant salg kan være højere end ved salg af sammenlignelige modeller af eget varemærke på samme marked; under disse omstændigheder ville de nævnte forskelle blive mere end opvejet af det valgte niveau for fortjeneste for den beregnede værdi på OEM-basis, hvis det var muligt at iagttage sådanne forskelle på det koreanske marked. Kommissionen konkluderer derfor, at anvendelsen af en nedsat fortjenstmargen vil udligne alle formodede forskelle i omkostningerne ved begge salg (efter tilladte justeringer) og i fortjeneste ved udarbejdelsen af de beregnede normale værdier, der skal sammenlignes med priserne ved eksport på OEM-basis, og Rådet bekræfter disse afgørelser.

- (12) Det hævdedes på vegne af klagerne, at betegnelsen »OEM« var blevet misbrugt i forbindelse med denne procedure, og at dette havde resulteret i en overdreven gunstig behandling af den koreanske eksport til Fællesskabet ved salg til distributører af eget varemærke. Ifølge klagerne opfylder eksporten af varer til sådanne distributører ikke betingelserne for den slags behandling, der kun kan være berettiget i forbindelse med eksport af varer til ægte OEM-producenter, som supplerer deres salg på hjemmemarkedet af varer, som de selv har fremstil-

let, med salg af importerede varer under samme navn. Kommissionen finder det imidlertid godtgjort, at hvis sådant salg til distributører af eget varemærke blev konstateret på det koreanske hjemmemarkedet, var det rimeligt at fastslå, at det ville blive fulgt af en mærkbar forskel i omkostninger og/eller fortjeneste, som berettiger til at følge den fremgangsmåde, der er beskrevet i betragtning 11. I forbindelse med denne procedure finder Kommissionen, at begrebet OEM er blevet anvendt konsekvent, og at afgørelserne ikke er blevet fordrejet, ved at visse eksportpriser er blevet sammenlignet med specifikke normale værdier fastsat på et passende grundlag. Rådet bekræfter dette.

- (13) Under henvisning til de beregnede normale værdier hævdede en eksportør, at selv om reklameomkostninger slet ikke skulle indgå i disse værdier (som nævnt i betragtning 11), skulle det, hvis de blev indbefattet, ikke gøres på det grundlag, som Kommissionen havde anvendt. Eksportøren hævdede faktisk, at hans omkostninger til reklame på hjemmemarkedet kun blev væltet over på salget af high-tech TVLB-modeller, som ikke er sammenlignelige med de eksporterede modeller og de hjemmemarkedsmodeller, der anvendtes som grundlag for den beregnede normale værdi. Reklameomkostningerne burde derfor kun fordeles på udbyttet af salget af high-tech TVLB på hjemmemarkedet og ikke på hele omsætningen som foreslået af Kommissionen. Kommissionen var ikke enig i denne analyse og konstaterede, at det var urealistisk at fordele reklameomkostningerne i forbindelse med fjernsynsmodtagere på de enkelte modeller, og at det ikke var berettiget på grundlag af de beviser, den havde til rådighed. Selv når en bestemt model blev vist i en reklame, var det i virkeligheden alle den pågældende producents modeller, der blev reklameret for. Rådet bekræfter dette synspunkt.

- (14) En eksportør hævdede, at Kommissionen ved fastlæggelsen af den beregnede normale værdi på grundlag af produktionsomkostningerne i forbindelse med modeller til hjemmemarkedet havde fordelt finansieringsomkostningerne på en uretfærdig og fejlagtig måde som for at omgå kravet om justering af den normale værdi. Eksportøren fordelte i sin redegørelse alle finansieringsomkostninger på den samlede omsætning på hjemmemarkedet og ved eksport. Det skabte en situation, hvor det fradrag for kreditomkostninger ved salg af TVLB på hjemmemarkedet som efterprøvet i Korea på grundlag af de vidtgående kreditvilkår for lokale kunder og lokale kortsigtede rentesatser, viste sig at være betydeligt højere end de finansieringsomkostninger, der faktisk betales eller skulle betales fordelt på den samlede omsætning. Den beskrevne

situation var usædvanlig, idet den ikke indgik i de beregnede normale værdier for de andre koreanske eksportører, der deltog i undersøgelsen, og blev forklaret af den pågældende eksportør som et resultat af selskabets store stamaktiebeholdninger, som sætter det i stand til at finansiere driftskapitalen uden i større grad at søge hjælp hos banker og kreditinstitutioner.

Kommissionen erkendte, at nogle selskaber eventuelt befandt sig i en så heldig situation, men mente ikke, at det svarede til den pågældende eksportørs tilfælde, ligesom det heller ikke var gældende for andre eksportører, selv om de finansieringsomkostninger, som de faktisk havde betalt eller skulle betale, endog var lavere end den pågældende eksportørs i forhold til omsætningen. Kommissionen har fastslået, at der i eksportørens faste fordeling af de finansieringsomkostninger, der faktisk er betalt eller skal betales på omsætningen, ikke er taget hensyn til de meget store forskelle i kreditvilkår på eksportørens hjemmemarked og eksportmarkeder. Efter Kommissionens opfattelse er det — da der ikke foreligger mere detaljerede fordelinger af de reviderede finansieringsomkostninger — ikke nødvendigt at anvende eller acceptere denne faste fordeling. Den metode, som Kommissionen valgte til den endelige fastsættelse, er den, som en anden eksportør foreslog og anvendte spontant, og som indebærer, at der først foretages en beregning af de absolutte renteomkostninger til finansiering af de kreditvilkår, der indrømmes på hjemmemarkedet, og at dette beløb så fordeles på omsætningen på hjemmemarkedet i referenceperioden. Når det absolutte beløb er fratrukket de finansieringsomkostninger, der faktisk er betalt eller skal betales, kan restbeløbet fordeles på den samlede omsætning til dækning af resterende driftskapitalsbehov såsom lagerbeholdninger, igangværende arbejder, osv. Kommissionen understreger, at den med den anvendte metode — der er langt fra at være i konflikt med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2423/88 — kun søger at tage hensyn til strukturen i eksportørens salgsbetingelser på grundlag af de foreliggende data. Dette betyder ikke, at Kommissionen sammenblander tildelte offeromkostninger med de faktiske omkostninger, og ej heller, at Kommissionen ser »noget forkert i, at kreditomkostningerne er højere på hjemmemarkedet end på eksportmarkedet«, som det hævdes af eksportøren. Hans argument om, at metoden fordrejer eller gør eksportørens fradrag for kreditomkostninger på hjemmemarkedet til »lig nul«, kan heller ikke accepteres. Kommissionen har tilladt og efterprøvet denne justering; hvad der er uenighed om, er en fordeling af finansieringsomkostningerne, som bedre afspejler de foreliggende kendsgerninger.

Kommissionen konkluderer derfor, at dette mål er nået med den ovenfor beskrevne metode, og Rådet bekræfter denne fremgangsmåde.

ii) Eksportpris

- (15) I tilfælde, hvor de koreanske producenter eksporterede varerne direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportpriserne fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk betaltes eller skulle betales for de pågældende TVLB.

I forbindelse med to eksportører, som solgte varerne i Fællesskabet via forretningsmæssigt forbundne importører, der er etableret i medlemsstaterne, blev det på baggrund af forbindelsen mellem eksportør og importør fundet passende at beregne eksportpriserne på grundlag af de priser, hvortil TVLB'erne først solgtes til en uafhængig køber.

Metoden blev ikke anvendt over for den tredje eksportør, som deltog i undersøgelsen, da kun 11 % af hans salg i Fællesskabet blev foretaget under eget varemærke og 8 % gennem datterselskaber. De resterende 89 % af den pågældende eksportørs salg til OEM-kunder i Fællesskabet blev derfor anset for at være repræsentativt som angivet i betragtning 16 i forordning (EØF) nr. 3232/89.

Disse metoder svarer til dem, der blev anvendt ved den foreløbige fastsættelse af dumpingens, under hensyntagen til de nye kendsgerninger og argumenter, som parterne har fremsat.

- (16) To af de koreanske eksportører hævdede, at de i forbindelse med anvendelsen af en beregnet eksportpris var blevet diskrimineret i forhold til den tredje eksportør, der deltog i undersøgelsen, da samme metode ikke var blevet anvendt over for ham, fordi hans salg af varer under eget varemærke i Fællesskabet ikke blev medtaget ved fastsættelsen af dumpingens omfang, eftersom det som nævnt ovenfor ikke blev anset for at være repræsentativt for selskabets normale transaktioner. Tallene for denne producent/eksportør blev udelukkende baseret på eksporten af varer til uafhængige (OEM) importører. Den ene af de to eksportører baserede sin kritik på, at de dumpingmargener, der konstateredes i forbindelse med eksportsalget via forretningsmæssigt forbundne importører, var betydeligt større end margenerne ved eksport til uafhængige importører i Fællesskabet. Den anden eksportør hævdede, at denne udelukkelse af salg under eget varemærke ved dumpingfastsættelsen også burde omfatte den forholdsvis lille andel af selskabets eksport, som foregik via et datterselskab, hvis transaktioner i referenceperioden ifølge klagen var blevet foretaget på atypiske betingelser (opstart).

Kommissionen kan ikke godtage påstandene om diskriminerende og uretfærdig behandling i ovennævnte tilfælde. Den mener at have anvendt de metoder, der er fastlagt i forordning (EØF) nr. 2423/88. 89 % af det eksportsalg, der er taget hensyn til i forbindelse med proceduren mod den ene eksportør, udgør som allerede nævnt selskabets repræsentative salg, medens 11 % ikke blev medtaget, da det ikke var repræsentativt. I tilfældet med eksportøren, som hævdede, at en lille del (ca. 5 %) af hans eksportsalg ikke burde medtages, var der ikke tale om en sammenlignelig situation, da dette salg blot var en del af det salg af varer under eget varemærke, som blev anset for at være repræsentativt for den pågældende eksportør. Selv om det er rigtigt, at udbytte- og tabskontoen for den forbundne eksportør, gennem hvilken dette salg blev foretaget, var tyngt af udgifter vedrørende selskabets opstart, anses det ikke for at være tilstrækkeligt til at berettige til, at de repræsentative salgstransaktioner og udgifter i forbindelse hermed ikke medtages ved fastlæggelsen af dumpingens omfang.

- (17) De to koreanske eksportører, der især er berørt af anvendelsen af en beregnet eksportpris, hævdede, at den fortjeneste (10 %), som Kommissionen tillagde forretningsmæssigt forbundne importører, var urimelig og urealistisk. Klagerne henviste til mætningsgraden på markedet for farvefjernsyn og til den lavere fortjenstmargen, der var blevet anvendt i andre nyere procedurer, herunder en procedure vedrørende en forholdsvis ny elektronisk forbrugsvare. Kommissionen anfægtede ikke, at den nuværende generation af farvefjernsyn er fuldt udviklet teknologisk set, men den mener dog, at TVLB-sektoren i det mindste stadig var ret optimistisk og rentabel for uafhængige importører i 1987. Hvad angår de fortjenstmargener, der anvendtes i andre procedurer, bør det bemærkes, at der i forbindelse med en anden elektronisk forbrugsvare, hvor referenceperioden stort set svarede til perioden i denne procedure, anvendtes en meget højere margin end 10 % ved fastsættelsen af den endelige told. De koreanske eksportører fremførte også, at den teoretisk set uafhængige importørs fortjenstmargen, som skal anvendes ved beregningen af eksportpriserne, måtte være rimelig i forhold til de berørte forbundne importvirksomheders størrelse og organisation. Kommissionen er enig i dette argument og undersøgte derfor nøje rentabiliteten hos alle de uafhængige importører, som samarbejdede med den i undersøgelsen. Den konstaterede, at fortjenstmargenerne varierede, men at den endeligt valgte margin svarede til fortjenstmargenen for et firma, hvis struktur og størrelse kunne anses for at være sammenlignelig med de koreanske forretningsmæssigt forbundne importør-

ers. Kommissionen er imidlertid ikke enig med en eksportør, som hævdede, at der i den anvendte fortjenstmargen måtte tages hensyn til en forretningsmæssigt forbundet importørs opstartssituation. Det egentlige formål med beregningen af en eksportpris er at skabe en situation, der kan sammenlignes med situationen for en uafhængig importør, som i gennemsnit skal opnå en rimelig fortjeneste for at kunne opretholde sin forretning. I alle tilfælde mener Kommissionen, at det af de foreliggende oplysninger fremgik, at den anvendte margin både var gældende for en lille importør med lave omkostninger og et stort selskab med en struktureret salgs- og marketingsorganisation.

- (18) Begge de koreanske eksportører, der er berørt af indholdet af den foregående betragtning, havde betalt deres datterselskaber i Fællesskabet store summer for reklameudgifter og andre mere generelle udgifter, som selskaberne havde afholdt. I forbindelse med fastsættelsen af den midlertidige told havde Kommissionen set bort fra disse godtgørelser og behandlet de oprindelige udgifter som omkostninger for de datterselskaber, der oprindeligt havde betalt dem. Da de pågældende udgifter udgør en del af de omkostninger, der påløber mellem import og videresalg, er de koreanske moderselskabers efterfølgende godtgørelse af disse beløb irrelevant og bør ikke medtages ved beregningen af eksportpriserne. Eksportørerne fortsatte med at redegøre for disse godtgørelser og henviste almindeligvis til det meget høje beløb, der var betalt til de tyske datterselskaber, selv om samme fænomen blev konstateret i mindre grad for selskaberne i Det Forenede Kongerige. De fremførte argumenter var ikke meget forskellige fra dem, der er anført i betragtning 20 i forordning (EØF) nr. 3232/89, men i nogle tilfælde blev der foreslået alternative justeringer for de pågældende udgifter. Bortset fra ændring af kautionsomkostningerne for den ene eksportør (en misforståelse, som skyldtes datterselskabets uigennemskuelige regnskabsføring af den pågældende godtgørelse) og udelukkelse af to mindre poster hos den anden, som kunne anses for ikke at have nogen tilknytning til de almindelige omkostninger for det pågældende datterselskab, indtog Kommissionen samme holdning som i forbindelse med forordning (EØF) nr. 3232/89.

På baggrund af Kommissionens bemærkninger i betragtning 15 til 18 ovenfor bekræfter Rådet Kommissionens afgørelser og konklusioner i betragtning 16 til 20 i forordning (EØF) nr. 3232/89.

- (19) En koreansk eksportør/producent solgte store mængder varer på OEM-basis til en importør i Fællesskabet, som undlod at fremlægge alle de finansielle oplysninger om selskabets import, som

Kommissionen havde anmodet om, som anført i betragtning 21 i forordning (EØF) nr. 3232/89. Kommissionen accepterer, at oplysningerne fra den eksportør, der bestræbte sig på at overtale den pågældende importør til at give Kommissionen flere oplysninger, ikke skal undersøges på ny eller anfægtes på grund af importørens delvise mangel på samarbejdsvilje. Rådet bekræfter denne afgørelse.

- (20) Ved kontrolbesøget hos en uafhængig importør konstateredes det, at en anden koreansk eksportør havde en samarbejdsaftale om reklameudgifter med importøren, som anført i betragtning 22 i forordning (EØF) nr. 3232/89. Efter nu at have foretaget en gennemgribende undersøgelse af de berørte parter argumenter og omstændighederne ved denne aftale om godtgørelse af visse reklameudgifter er Kommissionen enig i, at der ikke er nogen kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren som omhandlet i artikel 2, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 2423/88. Eksporten til den pågældende importør er derfor nu medtaget i beregningen af den endelige told. Ved sammenligningen af eksportpriserne med den normale værdi blev de godtgørelser (i realiteten en form for opsat rabat), som eksportøren har betalt importøren for sidstnævntes reklamer på det lokale marked, imidlertid fratrukket de fakturapriser, der skal betales, da disse rabatter faktisk nedsætter priserne ved salg til den uafhængige importør og derfor må anses for at være direkte forbundet med det pågældende salg.

Rådet bekræfter denne afgørelse.

iii) *Sammenligning*

- (21) Som forklaret i betragtning 23 og 26 i forordning (EØF) nr. 3232/89 blev alle sammenligninger foretaget på grundlag af priser af fabrik. For at sikre en retfærdig sammenligning mellem den normale værdi og eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle, der påvirker prisernes sammenlignelighed, såsom forskelle i fysiske egenskaber, importafgifter og indirekte skatter og i salgsvilkår, hvor disse forskelle kunne påvises på en tilfredsstillende måde. Under samme overskrift blev der også foretaget justering for forskelle i provisioner, emballerings-, transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt i ekstraomkostninger, betalingsbetingelser, garantiomkostninger, løn til sælgerne og bonusordninger.

Rådet bekræfter denne fremgangsmåde. Nye kendsgerninger og argumenter, som de berørte parter fremsatte vedrørende disse spørgsmål, behandles i

de følgende betragtninger 22 til 26 i denne forordning.

- (22) Parterne anfægtede ikke den metode, der anvendtes til sammenligning af eksporten med salget fra TVLB-modeller på hjemmemarkedet som forklaret i betragtning 24 i forordning (EØF) nr. 3232/89, men en eksportør bemærkede dog, at Kommissionen ikke konsekvent havde fulgt det princip for sammenligning, der er anført i den pågældende betragtning, og at den havde baseret justeringen for den fysiske forskel i hans tilfælde på forskelle i de samlede omkostninger til fremstilling af sammenlignelige modeller i stedet for på værdien af forskellen i de pågældende modellers væsentlige fysiske egenskaber, som omhandlet i artikel 2, stk. 10, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Kommissionen har rettet denne inkonsekvens i sine endelige afgørelser.

På dette stadium af den foreløbige afgørelse havde Kommissionen vurderet de fysiske forskelle på grundlag af de respektive fremstillingsomkostninger, da det ikke var muligt at udskille disse fysiske forskelle og de tilsvarende forskelle i markedsværdi i forbindelse med de TVLB, der solgtes på hjemmemarkedet i Korea. Med henblik på den endelige afgørelse baserede Kommissionen imidlertid sin vurdering på de betydelige fysiske forskelle i samtlige produktionsomkostninger, herunder fortjenstmargenen for de pågældende modeller, som solgtes på hjemmemarkedet. Kommissionen mener, at dette er en mere rimelig fremgangsmåde for fastsættelse af de passende forskelle i markedsværdi end en fremgangsmåde, hvor der ved sammenligningen ikke tages hensyn til de salgs-, general- og administrationsomkostninger plus fortjeneste, der normalt er inkluderet i priserne på de modeller, der sælges på hjemmemarkedet, og som lægges til grund for sammenligning. De koreanske eksportører hævdede, at de fysiske forskelle fortsat burde vurderes på grundlag af de relevante omkostninger til fremstilling, da der ikke forelå oplysninger om prisforskelle. Dette synspunkt tager efter Kommissionens opfattelse ikke hensyn til det foreliggende bevis vedrørende markedet for, at betydelige fysiske forskelle generelt svarer til marketingkarakteristika, for hvilke den krævede prisforskel er meget højere i forhold til fremstillingsomkostningerne end efter den nu anvendte metode med samlede omkostninger plus normal fortjenstmargen. Kommissionen fastholder derfor sidstnævnte fremgangsmåde.

- (23) Hvad angår betalingsvilkår, hævdede en eksportør, at visse renteaftgifter på dokumenter mod accept, som er betalt til tredjemand for eksport til selskabets datterselskaber, ikke burde fratrækkes eksportpriserne, når disse blev sammenlignet med den

normale værdi, da sådanne omkostninger var en del af overførselsprisen mellem forretningsmæssigt forbundne selskaber, hvilket Kommissionen ikke vidste, da den beregnede eksportpriserne. Kommissionen kan ikke følge ræsonnementet. Renteafgifter for dokumenter mod accept er omkostninger, der faktisk afholdes af eksportøren, hvad enten de betales i Korea eller af det forretningsmæssigt forbundne importfirma, hvilket bør fratrækkes for at opnå eksportprisen af fabrik i henhold til artikel 2, stk. 8 og 10, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Den pågældende eksportør fremførte også, hvad der dog ikke berører ovennævnte krav, at den rentesats, som Kommissionen anvendte i beregningen af virkningerne af disse afgifter, var for høj. Eksportøren fremlagde faktisk oplysninger, som afveg fra indholdet af selskabets oprindelige redegørelse og fra, hvad Kommissionen havde kontrolleret på stedet. Oplysningerne var imidlertid i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra c), nr. iii), i forordning (EØF) nr. 2423/88 og blev accepteret af Kommissionen, der anvendte dem ved beregningen af det pågældende fradrag.

- (24) En eksportør gjorde indsigelse mod Kommissionens detaljerede gennemgang af flere justeringer, generelt fordi Kommissionens vurdering af de pågældende udgifters »direkte tilknytning« var fejlagtig.

Denne eksportør hævdede, at Kommissionen ikke havde været opmærksom på den direkte tilknytning for så vidt angår følgende salgsomkostninger, og at den burde tillade, at de blev fratrasket hjemmemarkedspriserne ved beregningen af den normale værdi:

- finansieringsomkostninger ved opkrævning af moms
- visse serviceudgifter
- visse lønninger i salgsafdelingen, til management og sekretariatspersonale.

Som anført i betragtning 27, 28 og 30 i forordning (EØF) nr. 3232/89 fastslog Kommissionen, at disse udgifter ikke havde direkte tilknytning til de pågældende salgstransaktioner. De argumenter, som eksportøren fremførte, fik ikke Kommissionen til at ændre den afgørelse, den havde truffet på grundlag af den oprindelige kontrol.

Samme eksportør hævdede også, at to slags eksport-salgsomkostninger, som Kommissionen fratrak den eksportpris, der betaltes eller skulle betales, var en slags generalomkostninger og ikke havde direkte tilknytning til denne pris. En af omkostningerne

var en serviceafgift, hovedsagelig for inspektion og håndtering ved eksport. Den anden var en slags provision, som koncernens hovedkontor, hvor alle fakturaer vedrørende eksport til Fællesskabet udarbejdes, holdt tilbage i de indtægter, som hovedkontoret hentede hos eksportkunderne. Kommissionen fandt ikke, at de fremførte kendsgerninger og argumenter var af en sådan art, at de ændrede den afgørelse, den havde truffet på grundlag af kontrollen, eller ændrede konklusionen om, at disse afgifter måtte fratrækkes, for at den kunne nå frem til en korrekt eksportpris af fabrik.

På baggrund af Kommissionens bemærkninger i betragtning 21 til 24 i denne forordning bekræfter Rådet Kommissionens afgørelser og konklusioner i betragtning 23 til 31 i forordning (EØF) nr. 3232/89.

iv) *Dumpingmargener*

- (25) Ved sammenligningen af de normale værdier for de modeller, som de af undersøgelsen omfattede koreanske producent/eksportører solgte på hjemmemarkedet, med eksportpriserne for sammenlignelige modeller i hver enkelt transaktion, viser den endelige undersøgelse af kendsgerningerne, at der finder dumping sted med hensyn til TVLB med oprindelse i Republikken Korea i forbindelse med varer fra alle disse tre eksportører, og at dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og prisen ved eksport til Fællesskabet.

De vejede gennemsnitlige margener, udtrykt som en procentdel af cif-prisen, varierede alt efter eksportør som følger:

— Daewoo Electronics Co. Ltd :	10,23 %
— Goldstar Co. Ltd :	10,42 %
— Samsung Electronics Co. Ltd :	10,50 %

- (26) For de eksportører, som ikke gav sig til kende i forbindelse med undersøgelsen, blev der fastsat en dumpingmargen på 19,65 % på grundlag af de foreliggende kendsgerninger som anført i betragtning 33 i forordning (EØF) nr. 3232/89. Eksportørerne forelagde ikke nye kendsgerninger og argumenter med hensyn til denne metode.

Klagerne hævdede, at metoden i høj grad begunstigede eksportører, der ikke samarbejdede ved undersøgelsen, idet den vejede gennemsnitlige dumpingmargen på grundlag af Fællesskabets importstatistikker blev nedsat, fordi den omfattede data fra de selskaber, som havde samarbejdet ved undersøgelsen, og hvis dumpingmargener helt klart var meget lavere end den gennemsnitlige margen beregnet på

grundlag af statistikkerne. For at udligne denne statistiske skævhed foreslog klagerne, at de gennemsnitlige importpriser skulle korrigeres med en faktor på mindst 5 %. Kommissionen fastholder dog sin holdning til dette spørgsmål, selv om den erkender det nævnte statistiske fænomen, da der ikke foreligger kendsgerninger, som kan begrunde indførelsen af en sådan korrigerende faktor, som derfor ville være helt vilkårlig og uberettiget.

Rådet bekræfter ovennævnte konklusioner.

E. Skade

(27) Kommissionen konkluderede i sin foreløbige afgørelse, at der var påført TVLB-industrien i Fællesskabet væsentlig skade. Den baserede især sin afgørelse på den hastige stigning i de koreanske eksportørers import- og markedsandel, disse eksportørers prisunderbud på markedet i Fællesskabet, den voksende tendens til overflytning af industrikapacitet fra Fællesskabet til tredjelande med deraf følgende tab af arbejdspladser i Fællesskabet og den negative tendens i fortjenesten for de klagende fællesskabsproducenter.

(28) Kommissionen fik ikke forelagt nye bevisligheder vedrørende disse afgørelser efter offentliggørelsen af forordning (EØF) nr. 3232/89, men eksportørerne anmodede om at få en forklaring på sammenligning af statistikkerne vedrørende markedsandele og at få de klagende producenters produktion uden for Fællesskabet indføjet eller på anden måde medtaget i de statistikker, som de havde modtaget. De gjorde også indsigelse mod afgørelsen på en række punkter:

— To eksportører var ikke enige i, at der forelå bevis for de skadelige virkninger. Den ene anførte, at de forskellige data i forordning (EØF) nr. 3232/89 kun viste, at der var tale om en »normal, sund« konkurrence og en erhvervsgren i Fællesskabet, hvis position i virkeligheden ikke forværredes mellem 1984 og 1987. Den pågældende eksportør hævdede, at stigningen i efterspørgslen i denne periode »efter al sandsynlighed« skyldtes ny konkurrence på markedet, hvis priskonkurrencedygtighed blot var et resultat af omkostningsfordele. Den anden eksportør fremførte, at den negative udvikling i fortjeneste for erhvervsgrenen fra 1985/1986 og fremefter udelukkende var resultatet af forskellige forhold, som allerede fandtes, før der importeredes varer fra Korea. Den pågældende eksportør nævnte også fællesskabsindustriens kapacitetsudnyttelse og lagerbeholdninger som bevis for, at der ikke forvoldtes skade, uden på nogen måde at henvise til Kommissionens argumenter i betragtning 43 i forordning (EØF)

nr. 3232/89, hvor disse forhold afvises som pålidelige indikatorer i TVLB-industriens tilfælde.

— En eksportør gjorde indsigelse mod den sammenligning af modeller, som dannede grundlaget for Kommissionens analyse af prisunderbud. Eksportørens detaljerede argumenter vedrørende dette spørgsmål indeholdt en række materielle fejl og gav på ingen måde noget grundlag for en ændring i Kommissionens grundholdning, det vil sige, at der ikke er tale om en uretfærdig sammenligning mellem TVLB-modeller fra Korea og Fællesskabet i denne undersøgelse, idet der er taget hensyn til alle karakteristika. Kommissionen underrettede skriftligt eksportøren herom.

Rådet bekræfter derfor Kommissionens afgørelser som anført i betragtning 36 til 47 i forordning (EØF) nr. 3232/89.

F. Trussel om skade

(29) I den foreløbige undersøgelse konkluderede Kommissionen, at den koreanske eksport truede med at forårsage endnu mere skade i fremtiden, på grund af den særdeles store koreanske produktionskapacitet og muligheden for at omlægge eksporten fra det nu mættede marked i De Forenede Stater.

To eksportører fremsatte bemærkninger til Kommissionens afgørelse vedrørende dette spørgsmål som anført i betragtning 48 i forordning (EØF) nr. 3232/89 og hævdede, at Kommissionen ikke havde fremlagt beviser, der opfylder bestemmelserne i artikel 4, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2423/88. Kommissionen ønsker i den forbindelse at understrege, at den i nævnte betragtning 48 behandler spørgsmålet om den eksportkapacitet, der er til rådighed i oprindelseslandet. Der henvises ikke udtrykkeligt i den pågældende betragtning til stigningen i dumpingeksporten, men Kommissionen nævnte den naturligvis i betragtning 37 i forordning (EØF) nr. 3232/89. Den årlige stigning var over 100 % fra 1984 til 1987.

En eksportør hævdede, at det ikke var dokumenteret, at der var mulighed for omlægning af eksporten fra De Forenede Stater til markedet i Fællesskabet, på grund af forskelle i modeller (idet der formentlig specielt blev tænkt på forskellene i transmissionsstandarde). Kommissionen fastslår, at det sidste argument ikke er særlig vigtigt på grund af den store fleksibilitet, der præger produktionen af fjernsynsapparater som nævnt i betragtning 42 i forordning (EØF) nr. 3232/89, og erhvervsgrenens helt klare evne til hurtigt at indføre nye modeller.

Rådet bekræfter derfor Kommissionens foreløbige afgørelser.

G. Årsag til skade

- (30) I betragtning 49 til 55 i forordning (EØF) nr. 3232/89 fastslog Kommissionen, at den hastige indtrængen på markedet af import fra Korea faldt sammen med et tilsvarende hurtigt fald i den pågældende erhvervsgrens markedsandel, prisudhuling og prisunderbud på TVLB-modeller fremstillet i Fællesskabet og faldende rentabilitet for selskaberne i Fællesskabet samt med fællesskabsproducenternes stigende tendens til at flytte deres samlefaciliteter til tredjelande. Kommissionen konkluderede således, at dumpingimporten fra Korea særskilt betragtet havde påført den erhvervsgren i Fællesskabet, der fremstiller TVLB, væsentlig skade.
- (31) En eksportør hævdede, at Kommissionen ikke havde påvist, at dumpingimporten fra Korea havde forvoldt væsentlig skade, da de økonomiske omstændigheder, som forårsagede skaden, også ville være forekommet uden varer til dumpingpriser. Dette argument er især rettet mod Kommissionens afgørelse om prisunderbud, som i virkeligheden kun udgør et af flere skade-elementer, der har bidraget til den væsentlige skade, der er analyseret i forordning (EØF) nr. 3232/89. Angående det specifikke spørgsmål om prisunderbud fremfører eksportøren, at forskellen mellem prisunderbud på 36 til 49 % og dumpingmargen på 10 til 13 % må være bevis for, at der også ville have været tale om prisunderbud, selv om der ikke fandt dumping sted. Dette kunne eventuelt være tilfældet, men det berettiger ikke eksportøren til at konkludere, at en væsentlig del af den skade, der skyldtes lavere priser, ikke kan tilskrives den pågældende dumpingimport. Det er det samme som at hævde, at skadesårsagen kun kunne påvises, og at det følgelig kun ville være berettiget at indføre beskyttelsesforanstaltninger mod dumping, når dumpingmargenerne var mindst lige så store om de fastlagte skadestærskler. Kommissionen kan ikke godtage dette synspunkt og henviser derfor også til afgørelserne i betragtning 63 i forordning (EØF) nr. 3232/89.
- (32) En anden eksportør gentog de argumenter, som Kommissionen allerede havde fremført i betragtning 54 i forordning (EØF) nr. 3232/89, og hævdede, at Kommissionen havde undladt at undersøge virkningerne af japansk ejede samleprocesser i Fællesskabet. Efter Kommissionens opfattelse har etableringen af japansk ejet produktion af TVLB i Fællesskabet været en gradvis proces over et længere tidsrum. Denne tendens giver sig ikke særskilt udtryk i markedsandele, da produktionen i vid udstrækning erstatter tidligere import fra Japan eller allerede eksisterende kapacitet i Fællesskabet. Der er imidlertid ikke noget bevis for, at det i særlig grad har bidraget til den skade, der er påført den klagende erhvervsgren i Fællesskabet.
- (33) Samme eksportør anerkender ikke Kommissionens vurdering af, at der er forvoldt væsentlig skade på

det vigtige marked i Det Forenede Kongerige, fordi markedet er beskyttet af en aftale om frivillig begrænsning. Kommissionen henviser igen til argumenterne i betragtning 47 i forordning (EØF) nr. 3232/89 og bemærker, at fastsættelse af skadens og dumpingimportens omfang, er et spørgsmål om analyser og beregninger baseret på de kendsgerninger, der indsamles i forbindelse med en undersøgelse. At der ikke finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, kan ikke udledes, blot fordi der foreligger en frivillig aftale eller anden form for begrænsning på det pågældende marked. Kommissionen mener, at der ikke foreligger bevis for den pågældende eksportørs krav og gentager, at afgørelserne vedrørende skade er truffet på grundlag af data vedrørende markedet i Det Forenede Kongerige.

- (34) Den pågældende eksportør hævder endnu engang, at de koreanske eksportører er blevet diskrimineret i denne undersøgelse, da der ikke er foretaget undersøgelser i andre eksportlande, navnlig Østrig, Japan, Malaysia og Singapore. Kommissionen fremførte sine argumenter hertil i betragtning 54 i forordning (EØF) nr. 3232/89. Selv hvis Kommissionens argumenter er rigtige, hævder eksportøren, »at det ikke nødvendigvis betyder, at disse varer (dvs. TVLB fra ovennævnte lande) ikke importeres til dumpingpriser i Fællesskabet og forvolder skade«. Eksportørerne har ud over disse påstande imidlertid ikke fremlagt bevis for, at der finder dumping sted og forvoldes skade. Uden sådanne data og efter undersøgelse af situationen for andre lande, som eksporterer til Fællesskabet, har Kommissionen ikke noget grundlag for at indlede en antidumpingprocedure mod dem som ønsket af eksportøren. Endvidere er der, selv om disse andre eksportlande havde forvoldt skade, ikke noget, der tyder på, at den skade, der er forvoldt af dumpingimporten fra Korea, derfor ville have været uvæsentlig.

Rådet bekræfter Kommissionens afgørelser og konklusioner i betragtning 49 til 55 i forordning (EØF) nr. 3232/89, nemlig at den pågældende import, særskilt betragtet, har forvoldt væsentlig skade.

H. Fællesskabets interesser

- (35) Ingen af parterne forelagde yderligere kendsgerninger eller argumenter vedrørende emnet for Kommissionen. Rådet bekræfter derfor Kommissionens konklusioner som anført i betragtning 56 til 60 i forordning (EØF) nr. 3232/89, nemlig at det er i Fællesskabets interesse at afhjælpe den konstaterede dumpingimports skadelige virkninger for

den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Fordelene ved en sådan beskyttelse for denne industris levedygtighed og fremtidige udvikling opvejer de eventuelle ulemper, af midlertidig karakter, som forbrugeren måtte blive påført i form af noget højere priser på visse typer importerede TVLB.

I. Toldsats

- (36) De midlertidige foranstaltninger blev truffet i form af en antidumpingtold, der indførtes på samme niveau som de konstaterede dumpingmargener, da skadestærsklerne var meget højere, selv når de blev fastsat med tilbageholdenhed på niveauet for de cif-priser, der svarer til de konstaterede prisunderbudsmargener.
- (37) Da Rådet nu har bekræftet Kommissionens afgørelser angående skade som anført i forordning (EØF) nr. 3232/89, og skadestærsklerne fortsat er meget højere end de endeligt fastlagte dumpingmargener, konkluderer Rådet på grundlag af den metode for beregning af skadestærskelen, der er angivet i betragtning 62 i nævnte forordning, at tolden skal indføres på samme niveau som de konstaterede dumpingmargener.
- (38) Rådet noterer sig, at Kommissionen straks er rede til at indlede en fornyet undersøgelse, hvis en koreansk TVLB-producent kan fremlægge tilfredsstillende bevis for, at selskabet ikke eksporterede disse varer til Fællesskabet i undersøgelsesperioden i forbindelse med denne procedure, at det siden er begyndt at eksportere eller agter at gøre det, og at det ikke er forretningsmæssigt forbundet eller associeret med nogle af de selskaber, der er omfattet af denne undersøgelse som omhandlet i betragtning 64 i forordning (EØF) nr. 3232/89. Indtil resultatet af en sådan fornyet undersøgelse foreligger, fastslår Rådet imidlertid, at det vil skabe mulighed for omgåelse, hvis der i sådanne tilfælde anvendes en antidumpingtold, der er lavere end den højeste konstaterede dumpingmargen. Rådet bemærker, at der hidtil ikke er nogen eksportør, der har meldt sig på dette grundlag.
- (39) I betragtning 65 i forordning (EØF) nr. 3232/89 forklarede Kommissionen, at den havde besluttet, at visse eksportører fra Hongkong rent midlertidigt skulle være fritaget for anvendelse af den midlertidige told, i tilfælde af, at nogen del af deres eksport af TVLB til Fællesskabet skulle blive anset for at have koreansk oprindelse. Denne bestemmelse blev udformet på anmodning af eksportører fra Hongkong og deres repræsentanter. Der blev gjort indsigelse imod den af klagerne og af en koreansk producent, som fremførte, at denne bestemmelse om undtagelse fra den normale anvendelse af oprindelsesreglerne ikke er korrekt, og at den er diskriminerende over for de koreanske eksportører. Kommissionen fastslår på baggrund af de kends-

gerninger, der nu foreligger, at den pågældende undtagelse ikke er berettiget og derfor ikke bør videreføres, når gyldighedsperioden for den midlertidige told på TVLB med oprindelse i Korea bringes til ophør. Rådet bekræfter denne konklusion.

J. Tilsagn

- (40) Der er ikke afgivet formelle tilsagn. En eksportør fremsatte uformelle forslag og blev af Kommissionen underrettet om, at den ikke kunne anbefale disse til godkendelse. Kommissionen finder, at den mangel på samarbejdsvilje, som den har mødt i forbindelse med undersøgelsen, og den hastighed, hvormed andre modeller indføres i den pågældende erhvervsgren, vil gøre det meget vanskeligt og kostbart at kontrollere og føre tilsyn med, om tilsagnene overholdes. Under disse omstændigheder og på grund af TVLB-produktionens generelt høje fleksibilitet finder Kommissionen, at tilsagnene sandsynligvis ikke vil bidrage til at genindføre en situation med loyale konkurrencevilkår på markedet. Rådet bekræfter disse konklusioner.

K. Opkrævning af midlertidig told

- (41) På baggrund af de konstaterede dumpingmargener og den alvorlige skade, der er påført en erhvervsgren i Fællesskabet, finder Rådet det nødvendigt, at de beløb, der er opkrævet i form af midlertidig antidumpingtold, bør opkræves endeligt med et beløb højest svarende til den endelige told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på 19,6 % af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, på importen af farvefjernsynsmodtagere med lille billedskærm, henhørende under KN-kode ex 8528 10 71 (TARIC-kode: 8528 10 71* 10), med oprindelse i Republikken Korea (TARIC-tillægskode: 8429).

Tolden for farvefjernsynsmodtagere med lille billedskærm, der fremstilles og eksporteres af nedennævnte selskaber, fastsættes som nedenfor anført, udtrykt i procent af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

	Toldsats	Taric-tillægskode
— Daewoo Electronics Co. Ltd :	10,2 %	8425
— Goldstar Co. Ltd :	10,4 %	8426
— Samsung Electronics Co. Ltd :	10,5 %	8427.

2. Den i stk. 1 omhandlede told finder anvendelse på farvefjernsynsmodtagere med diagonalmål af billedskærm over 15,5 cm, men højst 42 cm, også apparater med indbygget radiomodtager og/eller ur.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

De beløb, der er opkrævet eller for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EØF) nr. 3232/89, opkræves med den endelige told, når den endelige told er lavere end den

midlertidige antidumpingtold, og med den midlertidige told i alle andre tilfælde. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed, og som ikke er omfattet af den endelige told, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. april 1990.

På Rådets vegne

M. O'KENNEDY

Formand
